

Til § 4.

Har en tilskadekommet oppebaaret Hjælp i Henhold til Forsorogsloven for et Tidsrum, for hvilket han senere faar efterbetalt Dagpenge i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, har det hidtil været antaget, at der ikke var Hjemmel til uden videre at Dagpengene at tilbageholde et Beløb til Dækning af den ydede Hjælp, selvom denne kun var blevet ydet paa Grund af den ved Udeblivelsen forarsagede Trang. En Undtagelse blev dog gjort herfra, for saa vidt den ydede Hjælp ikke var Særhjælp, der ifølge Forsorogslovens § 291 ikke kan kræves tilbagebetalt, og for saa vidt Kommunen havde sikret sig Transport, idet en saadan Transport, naar den alene vedrørte Hjælp i Anledning af den ved Dagpengenes Udeblivelse forarsagede Trang, ikke er antaget at stride imod Bestemmelsen i Ulykkesforsikringslovens § 6.

Denne Retstilstand har uundgaeligt medført Tilfælde af Dobbeltforsørgelse, og det foreliggende Forslag tilsigter at raade Bod herpaa, saaledes at vedkommende Kommune kan kræve Refusion gennem Dagpengene direkte hos Forsikringselskabet for enhver Art af Hjælp i Henhold til Forsorogsloven, altsaa ogsaa af Særhjælp. Det fastslaas imidlertid udtrykkeligt, at der kun kan kræves Dækning af Hjælp, der er ydet i Anledning af den ved Dagpengenes Udeblivelse forarsagede Trang og ikke med et større Beløb end Dagpengene for det paagældende Tidsrum.

Til § 5.

Det foreslaas i denne Bestemmelse, for hvilken der har været Flertal i Udvalget, at Erstatningsniveauet for saa vidt angaar Beregningen af Erstatningerne, bortset fra Efterladteerstatninger, forhøjes fra det nuværende 3/5 til 2/3, jfr. Betænkningens Afsnit 1.

Til § 6.

Der henvises om denne Bestemmelse til Betænkningens Afsnit 4. Bestemmelsen, om hvilken der har været Enighed i Udvalget, maa ses i Sammenhæng med Forslaget i § 10 om Indførelse af en automatisk Regulering af Lovens Satser. I Anledning af Invaliditeter paa 50 pCt. eller derover vil Erstatningen praktisk talt altid blive fastsat som en Renteerstatning, medens den iøvrigt i al Almindelighed vil blive fastsat til et Kapitalbeløb. For saa vist en saadan Renteerstatning imidlertid paa et Tidspunkt undtagelsesvis maatte blive omsat til et Kapitalbeløb, har Udvalget fundet det rimeligt, at Omsætningen sker paa Grundlag af den eventuelt regulerede Rente, som den tilskadekommet senest oppebar, medens Udvalget har ment, at Kapita-

lisering i andre Tilfælde maa ske paa Grundlag af Satserne paa Ulykkestidspunktet.

Til § 7.

Bestemmelsen vedrører Efterladteerstatningerne, og de foreslaaede Forbedringer, om hvilke der har været Flertal i Udvalget, er en Følge af, at Erstatningsniveauet af et Flertal indenfor Udvalget foreslaas forhøjet fra 3/5 til 2/3, jfr. Betænkningens Afsnit 1.

Til § 8.

Udvalget har været enig om at foreslaa, at Begravelseshjælpen, der nu udgør 180 Kr., forhøjes til 350 Kr., jfr. Betænkningens Afsnit 2.

Til § 9.

Ændringsforslaget til § 44, Stk. 3, der hviler paa en Indstilling fra et Flertal i Udvalget, indebærer, at Aarslønnens Maksimum for saa vidt angaar den frivillige Forsikring og Forsikringen for selvstændige Fiskere m. fl. forhøjes fra 1200 Kr. til 2400 Kr. Der henvises herom til Betænkningens Afsnit 5, idet bemærkes, at Fiskeriorganisationerne i Skrivelse af 13. Januar 1948 har frafaldet de i Skrivelse af 15. Januar 1947 (Bilag 5 til Betænkningen) fremsatte Ønsker om Aarslønnens Størrelse og har under Forudsætning af en gunstigere Erstatningsberegning iøvrigt givet Tilslutning til en Aarsløn paa 2400 Kr.

Ændringsforslaget til § 44, Stk. 4, gaar ud paa, at Aarslønnens Maksimumsbeløb for den almindelige lovplichtige Forsikrings Vedkommende forhøjes fra 2100 Kr. — der dog ved den seneste midlertidige Lov (Nr. 165 af 30. Marts 1946) midlertidigt er forhøjet til 3500 Kr. — til 5000 Kr. Der henvises herom nærmere til Betænkningens Afsnit 1. Som det fremgaar heraf, har Flertallet (Side 17—18) anført, at det ikke er ganske klart, hvilket Beløb det ud fra en rent historisk og saglig Bedømmelse vil være rigtig at vælge som Aarslønsmaksimum paa Basis af Løn- og Prisforhold i 1946, men Flertallet vil dog alt taget i Betragtning, herunder ogsaa Størrelsen af Ydelserne sammenlignet med andre sociale Ydelser, mene, at 4500 Kr. vil være passende som Aarslønsmaksimum. Flertallet fremhæver dog herved, at den endelige Fastsættelse beror paa et Skøn, der maa udøves af den politiske Repræsentation. De to Mindretalsindstillinger repræsenterende henholdsvis Arbejdsgiverne og Arbejderne gaar ind for et Aarslønsmaksimum paa henholdsvis 3500 Kr. og 5000 Kr. (Betænkningens Side 18—19).

Under Hensyn til, at de Ydelser, der vil komme til Udbetaling med en Aarsløn paa